

28.1.2025

Metsien ilmastohyödyt saavutetaan aktiivisella hoidolla ja käytöllä - MTK:n 9 teesiä

Metsien käytölle esitetään jatkuvasti rajoituksia ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi. Tässä esitettävät yhdeksän teesiä kuvaavat, miksi tavoitteen tulee olla päinvastainen.

1. Tehdään viisasta ilmastopolitiikkaa fossiileista luopumalla – ilmastolain muutos valmisteluun

Suomen ilmastopolitiikka on perustunut puutteelliseen tietoon metsien hiilinieluista. Tarkentunut tieto korostaa fossiilisten raaka-aineiden vähentämisen tärkeyttä, ilmastolaki on päivitettävä.

2. EU-lainsäädäntöä tulee päivittää - metsät eivät ole vastuussa kompensoimaan EU:n päästöjä

EU päätökset metsien nieluvelvoitteista perustuivat puutteelliseen tietoon metsien hiilen sidontamahdollisuuksista. Lainsäädäntö tulee uudistaa metsien käyttöä edistäväksi.

3. Metsien kasvuun ja terveyteen panostamisella saavutetaan monia hyötyjä

Ilmastonmuutos luo ennalta-arvaamattomia vaikutuksia metsien terveyteen ja viisaalla metsien hoidolla nämä riskit voidaan minimoida. Tuhoalttiit metsät olisivat ilmatoriski.

4. Hakkuiden rajoittamiselle ei ole perusteita

Hakkuiden vähentäminen johtaisi metsien kasvun hidastumiseen pitkällä aikavälillä, heikentäisi siirtymää pois fossiilitaloudesta ja siirtäisi hakkuita muihin maihin.

5. Turvemaiden metsätaloutta on tarkasteltava kokonaisuutena

Ilmaston lämpenemisen kiihdyttäessä maaperäpäästöjä on turvemaidella tärkeää yhteensovittaa mm. hakkuut, ennallistaminen, vesienhoito ja tarkoituksenmukaiset metsänhoitotoimet.

6. Panostusta metsänhoitoon kannattaa tehdä monipuolisesti

Metsien hiilensidonnalle keskeiset ratkaisut ovat jalostetun metsänviljelymateriaalin käyttö, tehokas metsän uudistaminen, varhaishoito, voimakkaiden harvennusten välttäminen sekä kiertoajan pidentäminen. Myös kasvatuslannoitus voi merkittävästi lisätä kasvua.

7. Metsissä tulee käyttää kasvupaikkaan sopivia monipuolisia keinoja

Metsät eroavat toisistaan ominaisuuksiltaan sekä sopivimmilta metsänhoito- ja hakkuumenetelmiltään. Metsänomistajille tulee olla tarjolla tietoa erilaisten keinojen soveltuvuudesta tavoitteidensa mukaiseen metsien käyttöön. Hakkuumenetelmistä tai -määristä ei tule säätää laissa.

8. Hiilikaupasta voidaan saada tuloja metsänomistajille ja hyötyä ilmastolle

Markkinamalleilla voidaan lisätä kannusteita hiilensidonnalle ja – pysyvyyden lisäämiseen. Suomessa on toimeenpantava riipeästi jakeluvelvoitteen joustomekanismi, johon maankäyttösektorin toimilla voi tuottaa lisäistä hiilen sidontaa.

9. Puurakentamisen ilmastohyötyjen lunastamisessa kirittävä

Puurakentaminen luo pitkäaikaisia hiilivarastoja, vähentää fossiilisten raaka-aineiden käyttöä sekä edistää talouden elpymistä. Puurakentamisen edistämiseksi tulee luoda toimivat ohjaukeinot.

9 teesiä tarkemmin: Metsien ilmastohyödyt saavutetaan aktiivisella hoidolla ja käytöllä

Maa- ja metsätalous ovat ainoita toimialoja, jotka normaalitoiminnassa sitovat hiiltä ja hillitsevät ilmastonmuutosta. Maa- ja metsätalousyrittäjät tekevät työtä luonnonvarojen kanssa ja ovat olleet ensimmäisiä ryhmiä, jotka elinkeinoissaan ovat kohdanneet ilmastonmuutoksen ja sen vaikutukset. MTK luo valmiuksia viljelijöille ja metsänomistajille hillitä ilmastonmuutosta ja sopeutua siihen omassa elinkeinotoiminnassaan.

Ilmastolle keskeisintä on päästä nopeasti eroon fossiilisista polttoaineista ja saada niiden päästöt alas. Puhuttaessa hiilinielujen kehittämisestä on metsien nopea uudistaminen ja kasvu sekä tätä kautta hiilensidonta turvattava. Samaan aikaan metsiemme on oltava sopeutumiskykyisiä ja kestettävä myös sään ääri-ilmiöitä. Yhteiskunnassa on siirryttävä fossiilitaloudesta biokiertoalouteen, jossa materiaalit hyödynnetään moneen kertaan ja uusi kiertoon tuleva materiaali on uusiutuvista lähteistä.

Ilmastonmuutos uhkaa myös luonnon monimuotoisuutta. Ilmastonmuutoksen hillintä hyvällä metsien hoidolla mahdollistaa myös monimuotoisuuden säilymistä. Luontomme on oltava monimuotoista ja muutoskestävää, jotta luonto kykenee sopeutumaan muuttuvaan ilmastoon ja muutoksen seurauksiin.

1. Tehdään viisasta ilmastopolitiikkaa fossiileista luopumalla – ilmastolain muutos valmisteluun

Suomen on ajettava kansainvälisesti kunnianhimoista ilmastopolitiikkaa. Hillintätoimenpiteiden tulee olla kustannustehokkaita ja oikein kohdennettuja. Ilmakehä ei tunnista valtioiden rajoja, ja siksi toimia tulee tarkastella globaalisti. Resurssi- ja kustannustehokas toiminta ei missään tilanteessa saa johtaa fossiilisten käyttöön ennen uusiutuvia materiaaleja.

Uusiutuvien raaka-aineiden ja materiaalien on oltava etusijalla fossiiliin verrattuna. Suomen on aktiivisesti kannustettava toimenpiteisiin, joissa luovutaan fossiilisten energialähteiden käytöstä. Niin kauan kuin käytetään fossiilisia energialähteitä, ei ole perusteltua vähentää esimerkiksi bioenergiaa tai muita uusiutuvia energiamuotoja. Jos fossiilisten raaka-aineiden käyttöä ei voi välttää, tulee niiden käyttösyklejä kasvattaa ja näin välttää uusien neitseellisten uusiutumattomien raaka-aineiden käyttöänotolta. Samanaikaisesti on huolehdittava huoltovarmuudestamme ja pienennettävä riippuvuutta tuontien energiasta.

EU:n ja kotimaan politiikan sekä teollisen ja energian tuotannon painopiste on oltava fossiilisten raaka-aineiden käytön minimoinnissa ja puupohjaisen biotalouden mahdollisuuksissa. Ilmastohyötyjen lisäksi on huomattava, että metsiin perustuvaa elinkeinotoimintaa, jalostusta ja yrittämistä on kaikkialla Suomessa. Alan aluetaloudellinen merkitys on valtava. Fossiilitalous on myös tulonsiirto kotimaasta ulkomaille.

Metsät ovat Suomelle äärimmäisen tärkeä ja monipuolinen hyvinvoinnin lähde, jonka laaja-alainen merkitys tulee tiedostaa ilmastopolitiikassa. Puunjalostustuotteet ja niiden valmistuksen mahdollistava metsätalous voivat jatkossa tarjota vielä nykyistä merkittävästi enemmän ilmasto- ja taloushyötyjä korvaamalla fossiilipohjaisia tuotteita.

Suomalainen malli, jossa kotimaiset metsät nielisivät muun yhteiskunnan päästöt, on osoittautunut mahdolliseksi uusien inventaariotietojen perusteella. Hallituksen tulee avata kansallinen ilmastolaki ja tarkastella kansallista hiilineutraaliteettitavoitetta uusimpien tietojen ja käytännön toimien mahdollisuuksien kannalta. Kansallisen ilmasto- ja energiastrategian päivityksen tulee noudattaa tätä tilannekuvan muutosta.

2. EU-lainsäädäntöä tulee päivittää - metsät eivät ole vastuussa kompensoimaan EU:n päästöjä

EU on sitoutunut ylläpitämään vuoteen 2030 mennessä LULUCF-sektorilla merkittävää hiilinielua (-310 Mt CO₂-ekv). Nykyisten laskelmien perusteella monessa maassa EU:n nykyiset nielutavoitteet vuodelle 2030 ovat jo nykyisellään mahdotonta saavuttaa, sillä ilmastonmuutos on lisännyt metsätuhoja ja maaperän päästöjä ympäri Eurooppaa vaikuttaen metsänieluihin. Uuden EU-komission tulisikin ottaa huomioon tuoreimmat tiedot metsien hiilensidonnasta. Maankäyttösektorin ilmastopolitiikkaa ei tulisi tehdä hiilinielulähtöisesti, sillä metsien hiilivarastojen ja -nielujen kehitys ovat vaikeasti ennakoitavissa ilmastonmuutoksen takia. Tämän takia EU:n tulisi päivittää nielutavoitteet realistisemmiksi, jotta nieluihin kohdistuvat epävarmuustekijät tulisivat paremmin huomioitua. Ennen kaikkea EU:n on vältettävä tekemästä poliittisia tavoitepäätöksiä perustuen menneisyyden harhaisiin hiilinielutasoihin.

EU:n mahdollisuudet maankäyttösektorilla liittyvät hiilisertifiointin kehittämiseen. Hiilisertifiointiasetuksen (CRCF-asetuksen) onnistunut toimeenpano voi synnyttää ensimmäisen kysyntäaihion metsien ilmastotoimille. EU-tasolla on päätettävä mihin veloitteisiin hiiliviljelyn sertifioiduilla hiilenpoistoilla voi vastata. MTK:n näkemyksen mukaan sertifioidujen hiilenpoistojen tuotanto on oltava jatkossakin maanviljelijöille ja metsänomistajille vapaaehtoista ja niille on osoitettava markkinakysyntä.

Niin kotimaan kuin EU:n ilmastopolitiikassa tulee ottaa huomioon, että EU-lainsäädännön kiristäminen johtaisi hakkuiden siirtymiseen muihin maihin. Maarit Kallion alustavien tutkimustuloksien mukaan² ilmeni, että EU:n nykyisenkaltainen hiilinielupolitiikka siirtäisi hakkuita muun muassa Pohjois- ja Etelä-Amerikkaan sekä Kiinaan. Sen lisäksi monien puutuotteiden, kuten saha- ja levyteollisuuden tuotanto Euroopassa uhkaa vähentyä merkittävästi. Nämä kaikki heikentävät EU-politiikan vaikuttavuutta ja EU:n roolia globaaleilla markkinoilla.

3. Metsien kasvuun ja terveyteen panostamisella saavutetaan monia hyötyjä

Fossiilisten polttoaineiden korvaamisen rinnalla myös kestävän ja aktiivisen metsätalouden merkitys pitäisi tiedostaa niin kotimaan kuin EU:n ilmastopolitiikassa. Aktiivisella metsänhoidolla on pystytty lisäämään metsien kasvua merkittävästi viimeisten vuosikymmenten aikana, ja Suomen ja EU:n tulisi jatkaa tämän kehityksen tukemista. Merkittävässä roolissa on metsänomistajien kannustaminen aktiiviseen metsänhoitoon rajoitusten sijaan.

Ilmastopolitiikka, joka nojaa vahvasti hiilinielujen jatkuvaan kasvuun, ei ole perusteltua eikä edes mahdollista. Metsien hiilinieluihin panostava politiikka on lyhytnäköistä eikä ota huomioon metsien hiilen sidonnan luonnollista vaihtelua ja ilmastonmuutoksen tuomia haasteita hiilivarastojen säilymiselle. Metsät sitovat edelleen huomattavat määrät hiiltä vuosittain. Viimeisen sadan vuoden aikana puuston määrä on 1,8-kertaistunut. Puuston vuotuinen kasvu on viime vuosina hidastunut, mutta sadan vuoden ajanjaksolla tarkasteltuna vuotuinen kasvu on yli kaksinkertaistunut¹. Metsien hiilensidontaa voidaan lisätä hyvällä ja aktiivisella metsien hoidolla. Mikäli metsien hoitoon ja käyttöön ei panosteta pitkäjänteisesti, on vaarana ajautua kierteeseen, missä puuston kasvu ja hakkuumahdollisuudet hidastuvat ja metsien hiilensidontakyky heikkenee.

Suomen metsien puuston hiilivarastoa on mahdollista kasvattaa samaan aikaan kun metsien käyttöä lisätään. Tämä edellyttää kuitenkin poliittisia päätöksiä, joilla kannustetaan metsien kasvun kannalta oikein ajoitettuun hoitoon – ei hoitamatta jättämiseen. Metsien kasvua ylläpitävä metsänhoito on edullista ja tehokasta ilmastopolitiikkaa, ja metsävarojen kartuttaminen ja puupohjaisten tuotteiden valmistaminen yhdessä vastaavat ilmastonmuutoksen haasteeseen vahvistaen samalla Suomen taloutta ja työllisyyttä. Esitetyt toimet kasvun lisäämiseksi ja metsien käytölle tulee toteuttaa niin, että metsien muut ekosysteempipalvelut ja monimuotoisuus turvataan.

Aktiivisella metsänhoidolla varaudutaan myös muuttuvaan ilmastoon. Hyvä ja kestävä metsänhoito vähentää metsätuhoriskiä, joka voi kääntää puuston hetkessä hiilinielusta päästölähteeksi. Metsät ovat hyviä sitomaan hiiltä, mutta etenkin ilmaston muuttuessa epävarma hiilivarasto. Hiilinieluja tarkasteltaessa on hyvä huomata, että metsien hakkuiden rajoittaminen ei ole ratkaisu maaperän hiilipäästöihin. Mikäli maaperäpäästöt kasvavat ilmaston muutoksen seurauksena, korostaa tämä entisestään tarvetta leikata fossiilisia päästöjä.

4. Hakkuiden rajoittamiselle ei ole perusteita

Vaikka hiilinielu on viime vuosina kääntynyt laskuun, puuston hiilivarasto kasvaa edelleen. Metsät kasvavat edelleen enemmän kuin mitä puustoa vähenee hakkuissa ja luontaisen poistuman kautta. Julkisuudessa hakkuiden vähentämisen on sanottu olevan ratkaisu ilmastonmuutoksen hillitsemiselle suomalaisissa metsissä. Tässä ei kuitenkaan ole otettu huomioon sitä, että metsien hiilinielun koko vaihtelee – ja siten myös pienenee - luontaisesti, vaikka hakkuut lopetettaisiin. Riski nielun tyrehtymisestä ja hiilivaraston romahtamisesta kasvaa erityisesti yli-ikäisissä metsissä. Hakkuiden rajoitukset myös näivettäisivät suomalaisten hyvinvointia. Hakkuiden vähentäminen harvennushakkuissa vähentäisi hyvälaatuisen, jalostuskelpoisen puuaineksen kertymistä metsiin. Uudistushakkuiden vähentäisi mahdollisuuksia siirtää hiilivarasto pitkään hiiltä sitoviin tuotteisiin kuten puurakennuksiin sekä muihin puutuotteisiin, jotka korvaavat fossiilisia materiaaleja. On tärkeä muistaa, että metsänhoidosta syntyy useita eri metsäjakaita, joilla kaikilla on tärkeä tehtävä vähentää riippuvuutta fossiilisista materiaaleista.

On myös huomattava, että hakkuiden rajoittaminen johtaisi metsätalouden kannattavuuden ja metsien taloudellisen merkityksen vähenemiseen, mikä lisäisi riskiä metsien siirtymisestä muihin maankäytön muotoihin, joissa on parempi kannattavuus. Tällöin menetetään pysyvällä tavalla sekä metsän hiilinielu että hiilivarasto.

5. Turvemaiden metsätaloutta on tarkasteltava kokonaisuutena

Ilmastotoimissa erityisesti turvemaita tulee tarkastella huolellisesti. Maaperän päästöt ovat kasvaneet pääosin fossiilisten päästöjen lämmittäessä ilmakehää. Turvemaiden kokonaispäästöjen arviointi on olennaista. Ilmaston kannalta sekä metaani että hiilidioksidipäästöt tulee arvioida.

Soiden ojitus metsätalouden käyttöön menneinä vuosikymmeninä oli voimallista. Nykyään uudisojitusta tulee välttää. Ojituksissa on tehty myös virheitä, eikä niillä aina saavutettu metsätaloudellista hyötyä. Heikosti tuottavat suometsät tuleekin joko ennallistaa tai jättää ennallistumaan. Metsitys voi olla hyvä ja ilmastovaikutuksensa kannalta monihyötyinen ennallistamistoimenpide myös turvemaalla. Hyvässä kasvukunnossa olevat entiset suot lähestyvät päästöiltään kivennäismaita ja niiden käyttö metsätalouteen on myös ilmastolle hyödyllistä. Jokaisessa metsässä kannattaa kuitenkin arvioida, olisiko jatkuvalla kasvatuksella mahdollisuuksia.

Tuhkalannoituksella voidaan parantaa suometsien kasvua ja ilmastohyötyjä. Harvennushakkuissa kannattaa aina tarkastella voidaanko kohteella kunnostusojituksen lisäksi tai jopa sen asemasta käyttää tuhkalannoitusta. Puiden kasvu ja samalla haihduttaminen kiihtyy ja pohjaveden pinta voidaan pitää sopivalla korkeudella.

Ilmastonmuutokseen varautuminen tarkoittaa myös jatkuvaa metsien hoitomenetelmien arviointia. Sen lisäksi, että ojasyvyys tulee kokonaisuutena tarkastella, voivat kuivemmat kesät kaikkiaan tarkoittaa ojasyvyyspienentämistä.

6. Panostusta metsänhoitoon kannattaa tehdä monipuolisesti

Keskeiset ratkaisut ovat jalostetun metsänviljelymateriaalin käyttö, tehokas metsän uudistaminen, varhaishoito, voimakkaiden harvennusten välttäminen sekä kiertoajan pidentäminen. Myös kasvatuslannoitus voi merkittävästi lisätä kasvua. Näillä toimilla voitaisiin saavuttaa vuosittain lähimmän 10 vuoden aikana arviolta jopa noin kolmen, 10–20 vuoden kuluttua noin seitsemän ja 20–30 vuoden kuluttua noin 10 miljoonan kuutiometrin kasvunlisäys.

Panostukset metsien hoitoon ovat äärimmäisen kustannustehokas tapa hillitä ilmastonmuutosta. Lisätoimilla metsiin sitoutuneen hiilitonnin kustannukseksi muodostuu vain murto-osa siitä, mitä menetettäisiin arvonlisäyksessä, jos puun käyttöä ja hakkuita pyrittäisiin vähentämään.

Oikea-aikainen taimikon ja nuoren metsän hoito mahdollistaa puuston nopean järeytymisen ja laadukkaan tukkipuun tuottamisen esimerkiksi puurakentamisen tarpeisiin. Taimikoiden ja nuorten metsien oikea-aikainen hoito vahvistaa niiden tuhonkestävyyttä ja sopeutumiskykyä ilmaston muuttuessa.

Oikea-aikainen ja huolellisesti kohdennettu lannoitus on nopein ja kustannustehokas tapa lisätä metsien hiilensidontaa. Tuhkalannoituksen lisääminen turvepohjaisilla mailla mahdollistaa pitkäkestoisen ravinnehyödyn. Samaan aikaan kunnostusojitusta voidaan oikein kohdentaen vähentää nykyisestä, jolloin vältetään turpeen hajoamisesta aiheutuvia päästöjä.

Metsänjalostuksella ja jalostetun viljelymateriaalin käytöllä voidaan lisätä merkittävästi puuston kasvua, tuho- ja ilmastokestävyyttä sekä parantaa puuston teknistä laatua. Jalostetun viljelymateriaalin käytöstä seuraava metsien arvioitu lisäkasvu on toteutuessaan hyvin merkittävä. Se on yksittäisistä metsänhoidon menetelmistä tehokkain keino puuston kasvun lisäämiseen ja metsien hiilinielujen vahvistamiseen. Jalostus perustuu kotimaisiin puulajeihin. Uudistaminen tulee tehdä nopeasti hakkuiden jälkeen.

Metsänjalostuksen toimintaedellytykset on turvattava pitkäjänteisesti. Jalostuksessa on panostettava erityisesti ilmastonmuutokseen sopeutumisen parantamiseen.

Kiertoaikojen maltillinen pidentäminen ja puuston kasvatustiheyden nosto kasvattavaa puuston runkotilavuutta ja biomassaa, sekä lisää puuston kasvua. Hoidetuissa ja terveissä puuntuotannon metsissä puuston kasvattaminen hieman nykyistä järeämmäksi ja hieman tiheämpänä vaikuttaa tehokkaalta keinolta yhteensovittaa puuntuotantoa ja metsien hiilensidontaa. Hakkuumäärien säilyessä nykytasolla näillä muutoksilla metsien hiilivarastoja voidaan merkittävästi lisätä ja puuston hiilinieluja vahvistaa jo lähitulevaisuudessa. Pidemmällä aikavälillä maltillinen kiertoaikojen pidentäminen ja kasvatustiheyden nostaminen tulisivat lisäämään ainespuun tuotosta, jos toimenpiteet kohdennetaan elinvoimaisiin ja hoidettuihin puuntuotannon metsiin.

7. Metsissä tulee käyttää kasvupaikkaan sopivia monipuolisia keinoja

Metsänomistajilla on käytössään runsaasti erilaisia metsänhoitomenetelmiä. Jatkuvaa kasvatusta tarjotaan usein yleiseksi ratkaisuksi. Menetelmä ei kuitenkaan sovi kaikkialle, mutta esimerkiksi turvemetsien kasvatuksessa jatkuvan kasvatuksen lisääminen on perusteltua. Eteläisessä Suomessa jatkuvan kasvatuksen tuloksena on kuusettumisen lisääntyminen, jolloin alttius esimerkiksi kirjanpainajatuhoille kasvaa. Metsänhoitomenetelmien kirjo on suuri, ja toimenpiteet tulee valita aina paikkakohtaisesti.

Metsätaloudessa on aiemmin tehty myös heikommin onnistuneita toimia. Esimerkiksi kaikki soiden ojitukset eivät ole johtaneet toivottuun metsien kasvuun. Esillä ollut ennallistaminen kannattaakin suunnata vanhoille heikkotuottoisille ojitusalueille ja ennallistamiselle turvata riittävä rahoitus.

Metsät tulisi säilyttää metsinä. Esimerkiksi infra- ja sähkönsiirtoverkkorakentaminen tulee toteuttaa metsäkato minimoiden. Suometsät tulisi säilyttää metsinä ja metsien muuttamiselle toiseen käyttöön tulee etsiä muita vaihtoehtoja.

8. Hiilikaupasta voidaan saada tuloja metsänomistajille ja hyötyä ilmastolle

Hiilikaupan avulla voidaan luoda kannusteita hiilensidontaan. Kaupallisen kynnyksen reunalla ovat esimerkiksi lannoitukseen ja kiertoaikojen pidentämiseen perustuvat hiilikaupamallit. Markkinaehtoisille ja standardoiduille malleille tulee antaa mahdollisuus kehittyä. Läpinäkyvän hiilensidontamarkkinan kehittäminen edesauttaa tehokasta ilmastotyötä niin paikallisella, kansallisella, EU-tasolla kuin kansainvälisestikin. Samalla sen on tuotava tuloja hiilensidontahyötyjä tuottaville metsänomistajille. Suomessa on toimeenpantava ripeästi jakeluelvoitteen joustomekanismi, johon maankäyttösektorin toimilla voi tuottaa lisäistä hiilen sidontaa. Mahdollisuus myydä jakeluelvoitteeseen lisäisiä hiilen sidontoja ja päästövähennyksiä luo kysyntää ja vahvistaa hiilinielua.

Metsäisenä maana Suomi on altis metsäpinta-alan vähentymiselle. Metsiä raivataan edelleen muuhun maankäyttöön. Metsäpinta-alan väheneminen tulee estää metsittämällä joutoalueita ja ehkäisemällä metsän muuttamista muuhun käyttömuotoon. On hyvä muistaa, että Suomessa metsätalous ei aiheuta metsäkatoa. Itse asiassa kannattavan metsätalouden harjoittamisen edellytysten turvaaminen ehkäisee metsäkatoa ja pitää metsät metsinä. Metsittäminen osana hiilimarkkinoita on osa ratkaisu ilmastomuutoksen hillintään.

9. Puurakentamisen ilmastohyötyjen lunastamisessa kirittävää

Puurakentamisen edistämällä vastataan laajasti yhteiskunnallisten tavoitteiden toteuttamiseen: vähentää ilmastopäästöjä sitomalla hiilidioksidia rakennuksiin sekä vahvistetaan kotimaan taloutta hyödyntämällä kotimaista materiaalia ja paikallista osaamista.

Puu on materiaalina hyvä lähtökohta energiatehokkaalle, ekologiselle ja hiilineutraalille rakentamiselle. Puu on uusiutuva luonnonvara, jolla on pieni hiilijalanjälki. Puu voi myös toimia hiilivarastona sen aikaa, kun se on kiinni rakennuksissa.

Puurakentamisen kasvulle tulee luoda monipuoliset edellytykset ja ohjaukset.